

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D., a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobců: a) Ing. S.Š.
b) R.Š.
obou zastoupených advokátem Mgr. Milošem Procházkou
sídlem Kobližná 71/2, 602 00 Brno

proti
žalovanému: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Opavě
sídlem Praskova 194/11, 746 01 Opava

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: Ing. M. W.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 1. 2019 č. j. ZKI OP-O-52/976/2018-11,
ve věci opravy chyby v katastrálním operátu,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A.

1. Žalobci se podanou žalobou domáhají přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobců a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj (dále jen „katastrální úřad“) ze dne 5. 10. 2018 č. j. OR-96/2015-811-134, jímž katastrální úřad nevyhověl nesouhlasu žalobců s neprovedením opravy chyby v katastrálním operátu.
2. Chyba v katastrálním operátu podle žalobců vznikla v roce 1968 zřejmým omylem při zápisu listiny označené jako měřičský náčrt z roku 1968 položka č. 2, který je výsledkem skutečného měření provedeného v terénu v roce 1968. Zjištěná chyba se v katastru nemovitostí způsobuje nesprávné geometrické a polohové určení pozemků parc. č. X, X, X, X, X a X (všechny v tomto rozsudku zmiňované nemovitosti se nacházejí v k. ú. x), které neodpovídá polohovému a geometrickému určení pozemků dle měřičského náčrtu.
3. Již v roce 1968 byla v tehdejší mapě nesprávně zobrazena budova č. ev. x. Tato byla zakreslena jako pozemek parc. č. st. X a je takto evidována doposud. Ve skutečnosti se však budova nachází beze změny od její výstavby (před r. 1968) při obecní cestě, a to u pozemku parc. č. X.
4. Autor měřičského náčrtu však prováděl měření v terénu dle skutečného umístění budovy v terénu a tuto budovu využil k umístění identického bodu pro potřebná měření, konkrétně využil tak její pravý severní roh (dále též „identický bod 1/“) a pravý jižní roh. Následně však při zákresu identického bodu 1/ do měřičského náčrtu autor využil jako podklad tehdejší mapový podklad, ve kterém byla nesprávně zakreslena budova č. ev. x. Pravděpodobně v domnění správného zákresu v katastrální mapě, umístil autor náčrtu identický bod 1/ na nesprávně zakreslenou parcelu č. st. X, na které se měla nacházet budova č. ev. x, ačkoliv tomu tak nebylo. Žalobci jsou toho názoru, že nebylo povinností autora měřičského náčrtu zkoumat, zda mapový základ je správný, zejména proto, že se jednalo pouze o náčrt, nevyžadující zákres skutečného a přesného polohového a geometrického určení pozemků ve zvoleném měřítku. Dále je z jednotlivých hodnot provedeného měření, které jsou zaneseny do měřičského náčrtu, bez dalšího zjišitelné, kde se nacházela v roce 1968 budova č. ev. x, na které byl umístěn identický bod 1/, a to beze změny na místě, kde se nachází v současné době. Skutečnost, že měřičský náčrt 1968 byl umístěn na budovu č. ev. x v její skutečné poloze vyplývá také přímo z obsahu měřičského náčrtu. V měřičském náčrtu je mj. umístěn i další identický bod, a to na roh budovy, stojící na parcele č. st. x, (dále též „identický bod 2/“). Při vedení přímky mezi identickým bodem 1/ a identickým bodem 2/ pak vycházejí dvě hodnoty, a to:
 - délka 180,30 m, umístíme-li identický bod 1/ na roh budovy č. ev. x dle jejího skutečného umístění;

- délka 188,40 m, umístíme-li identický bod 1/ na roh pozemku parc. č. st. X dle jeho umístění v katastrální mapě.

V měřičském náčrtu činí délka přímky mezi identickým bodem 1/ a identickým bodem 2/ celkem 180,30 m, protože je nemožné, aby se budova nacházela v roce 1968 na pozemku parc. č. st. X, tak, jak je zobrazen v mapě katastru. Pověřená osoba katastrálního úřadu, která prováděla zápis v roce 1968, zcela ignorovala skutečnost, že vzdálenost mezi identickým bodem 1/ a identickým bodem 2/ v mapovém podkladu neodpovídá vzdálenosti uvedené v měřičském náčrtu, kdy rozdíl činil 8,10 m a významně přesahuje i aktuální mezní odchylky.

Žalobci jsou s ohledem na výše uvedené tohoto názoru, že navrhovaný zápis nebyl v roce 1968 proveden v souladu s měřičským náčrtem. Žalobci tak považují již zápis provedený v roce 1968 dle měřičského náčrtu za chybný, kdy chyba byla způsobena provedením zápisu v rozporu s podkladovou listinou zřejmým omylem pracovníka provádějícího zápis v roce 1968.

B.

5. Žalobci uplatňují následující žalobní body:

- a) žalovaný nerozporuje nesprávné umístění stavby č. ev. x, a připouští jinou skutečnou polohu stavby, přičemž potvrzuje, že nedošlo ke změně polohy budovy od roku 1968 a současně uvádí, že je zřejmé, že délka měřená od stavebního objektu, jež je v měřičském náčrtu označen jako parc. č. st. x, ke stavebnímu objektu na parc. č. st. x, neodpovídá délce určené z mapových podkladů. Provedený zápis tedy neodpovídá podkladové listině. Chybný zápis v katastru nemovitostí je tedy zjevný a je výsledkem chybného postupu při zápisu měřičského náčrtu a tedy i důsledkem zřejmého omylu či „lidského selhání“. Nejedná se o případ chyby nejasné či sporné, o případ objektivní skutečnosti způsobující nesoulad katastru se skutečným stavem, o případ vytýčení hranice v souladu s nezpochybnitelnými a správnými údaji v katastru, ani o změnu hranic pozemku, pro kterou by neměl katastrální úřad jakýkoli podklad. Žalobci se přitom dovolávají rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2013 č. j. 7 As 131/2012-32, Sb. NSS č. 2902/2013, www.nssoud.cz, podle něhož stáří podkladů, s nimiž není zakreslení v souladu, nehraje roli;
- b) podle žalobců není rozhodné, že se vlastníci neshodli na průběhu hranice pozemku, neboť tento požadavek nemůže jít k tíži žalobců v případě zcela zřejmého omylu při zápisu měřičského náčrtu;
- c) proběhlou obnovu katastrálního operátu považují žalobci za nesměrodatnou, neboť při obnově katastrálního operátu přepracováním je nezbytné zachovat geometrické určení pozemku, které je závazným údajem katastru nemovitostí. Geometrické určení pozemků parc. č. X a parc. č. X však již v předchozích mapových podkladech nebylo správné, neboť nebylo provedeno v souladu s měřičským náčrtem z roku 1968;
- d) pracovník, který v r. 1968 provedl zápis měřičského náčrtu, v rozporu s ust. § 6 odst. 2 vyhlášky 23/1964 Sb., kterou se prováděl zákon č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí, nepožadoval předložení geometrického plánu, ačkoliv měřičský náčrt ve smyslu tohoto ustanovení nebyl dostatečným podkladem pro zamýšlené dělení pozemků;
- e) měřičský náčrt je co do zápisu identických bodů sic nedokonalý a nepřesný, neboť identický bod 1/ byl v měřičském náčrtu připojen nesprávně na pozemek parc. č. st. X, protože nový stav pozemků parc. č. X a parc. č. X je v měřičském náčrtu zaměřen pouze

na jeden pevný bod, a to pozemek parc. č. st. X, neboť pozemek parc. č. st. X nelze v měřičském náčrtu považovat za pevný bod s ohledem na zjištěné nesprávné polohové a geometrické určení tohoto pozemku. Měřičský náčrt lze však i přes výše uvedené nedokonalosti použít pro vytýčení vlastnické hranice pozemků parc. č. X a parc. č. X, neboť vytyčovací prvky v měřičském náčrtu byly spojeny se skutečnou stavbou v roce 1968, jejíž umístění v roce 1968 odpovídá aktuálnímu umístění stavby č. ev. x. Jednoznačnými vytyčovacími prvky v měřičském náčrtu jsou 9,95 m a 30,85 m v prodloužení přední části stavby č. ev. x. Dále je určen vytyčovací prvek 26,05 m jako vzdálenost od prodloužení přední strany stavby č. ev. x. Vytyčená hranice pozemku parc. č. X a stavby č. ev. x je zaměřena na měřické přímce údajných pevných bodů a současně byl vytyčen lomový bod pozemku parc. č. X ve vzdálenosti 32,80 m. Katastrální úřad přenáší na žalobce, jakožto účastníky řízení, povinnost k doplnění dalších listin k provedení požadované opravy, přesto, že to nejsou účastníci, kterým lze přičítat vzniklou chybu v evidenci katastru nemovitostí. Opravu chyby lze bez dalšího provést na základě měřičského náčrtu;

- f) katastrální úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že nedisponuje potřebnými podklady pro geometrické a polohové určení pozemku parc. č. st. X, pročez vyzval vlastníka tohoto pozemku ke splnění jeho povinnosti ve smyslu § 37 zák. č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrálního zákona), ve znění pozdějších předpisů, dle kterého je povinností vlastníka tohoto pozemku ohlásit katastrálnímu úřadu změny údajů katastru, týkající se jeho nemovitosti a předložit listinu, která změnu dokládá, tj. k odstranění výše uvedeného nesouladu zápisu budovy č. ev. x. Vlastníci výše uvedené budovy výše uvedenou povinnost nesplnili a na výzvu správního orgánu nereagovali. Katastrální úřad ani neprojednal výše uvedené zanedbání povinnosti ze strany vlastníků jako přestupek ve smyslu ust. § 57 odst. 2 písm. d) katastrálního zákona. Současně uvedl, že nesprávné geometrické a polohové určení této stavební parcely je předmětem řízení vedeného pod č. j. ZDŘ-18/2018-811, přičemž byl toho názoru, že obsah tohoto řízení by vedl mezi účastníky ke smírnému řešení i co do hranic pozemků, které jsou předmětem tohoto řízení. Nicméně i přes výše uvedené nebyly závěry z řízení vedeného pod č. j. ZDŘ-18/2018-811 do tohoto řízení doplněny, ani nebylo toto řízení přerušeno do doby, než budou závěry z řízení vedeného pod č. j. ZDŘ-18/2018-811 do tohoto řízení doplněny. Dle názoru žalobců katastrální úřad zcela rezignoval na jeho povinnost projednat zjištěný přestupek, stejně jako na jeho povinnost stanovenou v ust. § 35 katastrálního zákona, dle kterého katastrální úřad reviduje soulad údajů katastru se skutečným stavem v terénu, přičemž dle ust. § 43 vyhl. č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhlášky), ve znění pozdějších předpisů, jsou předmětem revize katastru mj. hranice pozemků. Katastrální úřad tedy na jednu stranu pro požadovanou opravu vyžadoval změnu polohového a geometrického určení pozemku parc. č. st. X v k. ú. x, ale na druhou stranu nevyužil veškeré dostupné zákonné prostředky k zajištění této změny. Přes výše uvedené jsou však žalobci toho názoru, že změna polohového a geometrického určení pozemku parc. č. st. X není pro požadovanou opravu nezbytná, jak se mylně domnívá žalovaný i katastrální úřad a jak je blíže uvedeno výše. Dále katastrální úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí sice citoval obsah ust. § 87 odst. 1 katastrální vyhlášky, nicméně dle citovaného ustanovení dále již důsledně nepostupoval, když vytyčovací prvky neurčil transformací na identické body a linie, resp. použil neexistující identický bod připojený na parcelu parc. č. st. X, který neodpovídá skutečně použitému identickému bodu v terénu uvedenému

v měřičském náčrtu, kterým je identický bod připojený na skutečnou polohu budovy č. ev. x. Základním podkladem pro vytyčení hranice pozemku jeho geometrické a polohové určení evidované v souboru geodetických informací. Je-li geometrické a polohové určení dáno jen zobrazením hranic pozemků v katastrální mapě, ověří se jeho správnost podle původního výsledku zeměměřické činnosti (Měřičský náčrt). Je-li původním výsledkem grafický operát dřívější pozemkové evidence a je-li to účelné pro dosažení vyšší přesnosti vytyčení, vytyčovací prvky se určí z tohoto grafického operátu transformací na identické body a linie. K určení vytyčovacích prvků se vždy využijí přímo měřené údaje z původního výsledku zeměměřické činnosti;

- g) další významné pochybení žalobci spatřují v tom, že pozemek parc. č. X, o velikosti 1416 m², který katastr oddělil od pozemku X v roce 1968, nemá podklad v přídělové listině č. 10 den převzetí 1. 12. 1948, dle které přídělci měli nabýt pouze část pozemku X, která byla označena jako pozemek parc. č. X, o velikosti 810 m², jak vyplývá z obsahu přídělové listiny. Byl-li proveden zápis bez podkladové listiny - přídělové listiny č. 10, stalo se tak nezákonně. Provedl-li zápis pozemku i přesto, že měl k dispozici podkladovou listinu, pak opět postupoval nesprávně, neboť zapsal pozemek o velikosti 1416 m², ačkoliv dle přídělu měl tento pozemek mít výměru pouze 810 m²;
- h) při kontrole přídělů v roce 1988 bylo dle názoru žalobců opět postupováno nezákonně a nesprávně, když pro oddělení pozemku parc. č. X o výměře 606 m², nebyl vyhotoven potřebný geometrický plán, ale oddělení bylo provedeno neměřicky. Katastrální úřad uvedl, že podkladem pro oddělení pozemku parc. č. X od pozemku parc. č. X byl grafický přídělový plán, nicméně žalobcům není známo, zda tento podklad byl skutečně spojen s nezbytným měřením v terénu a je potřebným zeměměřičským podkladem ve smyslu citované vyhlášky. V případě citovaného grafického přídělového plánu se jednalo o listinu, která musela vzniknout již spolu s příděly v roce 1948. Pokud se jednalo o potřebnou listinu ve smyslu citované vyhlášky, nebylo by důvodné vyhotovovat měřičský náčrt, neboť přídělový plán by byl sám o sobě dostačující pro zápis pozemku parc. č. X v roce 1968. S ohledem na to, jak byl zápis v roce 1968 proveden, je zjevné, že katastrální úřad buď neměl přídělový plán k dispozici (a neměl proto zápis v roce 1968 provést), nebo tento k dispozici měl, ale nepovažoval jej za dostačující pro oddělení pozemku parc. č. X, pročez nemohl být tento dostačující ani pro oddělení pozemku parc. č. X v roce 1988. Žalobcům není ani známo, zda katastrální úřad měl při zápisu v roce 1968 k dispozici obě citované přídělové listiny, neboť pokud ano, pak se při zápisu měřičského náčrtu dopustil významné chyby, když zapsal pozemek neodpovídající přídělům, pokud přídělové listiny k dispozici neměl, pak mu chyběla podstatná listina o vlastnickém právu. Pokud byl při zápisu obnovy přídělů v roce 1988 podkladem přídělový plán, pak měla být katastrálním úřadem provedena rekonstrukce anebo upřesnění přídělového plánu zejména s ohledem na to, že zapsaný pozemek parc. č. X, k. ú. x neodpovídal jednotlivým přídělům.

V podání doručeném soudu bezprostředně před dnešním jednáním žalobci doplnili svou argumentaci tak, že:

- i) v roce 1968 zapsán měřičský náčrt z roku 1968, položka č. 2, a následně v roce 1969 nabyli manželé J. a A. M. pozemky na základě přídělové listiny, den převzetí přídělu 1. 12. 1948. Výše uvedenou přídělovou listinou je dle vyjádření Bc. N. V. ze dne 14. 11. 2019 listina označená jako Návrh přídělu pozemků a budov v katastrálním území x. S ohledem na výše uvedené je tedy zjevné, že měřičský náčrt z roku 1968 nebyl

podkladem pro zápis přídělové listiny, neboť byl tento zapsán samostatně již v roce 1968. Podkladová listina pro měřičský náčrt z roku 1968 není ze správního spisu zjištělná, žalobci se domnívají, že tato zcela absentuje. Navíc není ani ze žádné listiny zjevný důvod dělení pozemku parc. č. X na pozemky parc. č. X a X, které také měřičský náčrt v sobě obsahuje. Současně není ze správního spisu zjištělné, jaký výsledek měřičské činnosti je spojen s přídělovou listinou. Pokud se katastrální úřad, resp. žalovaný, domnívá, jak píše na str. 18 svého rozhodnutí, že pozemek parc. č. X o výměře 1 416 m², který se odděluje měřičským náčrtem z roku 1968 byl tvořen dvěma přídělovými pozemky různých vlastníků, které byly do něj sloučeny, a to jednak částí pozemku dřívější pozemkové evidence č. X o výměře 810 m², který v roce 1969 nabyli manželé J. a A. M. na základě přídělové listiny, jednak částí pozemku dřívější pozemkové evidence č. X o výměře 606 m², který byl přídělovým řízením zařazen do Knihy návrhů přídělů pozemků a budov k. ú. x pro přídělce Čs. státní statky, n.p., den převzetí přídělu 1.3.1946, nemá tento závěr dle žalobců oporu v měřičském náčrtu z roku 1968, ani v žádné jiné podkladové listině, a je pouze pokusem katastrálního úřadu, resp. žalovaného, provádět argumentačně komfortní výklad dostupných listin. Dle závěru žalobců je zcela zjevné, že při prvním zápise v roce 1968 chybí podkladová listina pro právní jednání (vč. dělení pozemku parc. č. x) a naopak při zápise v roce 1969 absentuje výsledek měřičské činnosti.

- j) žalobci dále získali po podání správní žaloby od Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrálního pracoviště Jeseník, kopii Mapy bývalé pozemkové držby podle posledního dochovaného stavu přídělového operátu, mapový list VII-4/18. Ačkoliv je tento podklad součástí katastrálního operátu, nebyl v rámci správního řízení příslušným katastrálním úřadem ani žalovaným dle názoru žalobců proveden k důkazu. V předmětné mapě jsou zaznačeny geometrická a polohová určení jednotlivých přídělů v příslušném katastrálním území, mimo jiné i příděl č. 10. Žalobci jsou přesvědčeni, že potřebným výsledkem měřičské činnosti pro přídělovou listinu je právě výše uvedený mapový podklad.
- k) podpůrně žalobci doplňují, že oslovili Ing. S. K., CSc., znalce v oboru geodézie a kartografie, aby předběžně posoudil vztah měřičského náčrtu z roku 1968 a získané mapy bývalé pozemkové držby podle posledního dochovaného stavu přídělového operátu a tyto porovnal s přídělovou listinou, tj. zejména, aby předběžně posoudil, zda měřičský náčrt z roku 1968 lze propojit s přídělovou listinou a zda měřičský náčrt z roku 1968 odpovídá mapě bývalé pozemkové držby podle posledního dochovaného stavu přídělového operátu, ve které je vyznačen příděl č. 10. Z vyjádření znalce bylo zjištěno, že měřičský náčrt z roku 1968 nelze spojit s přídělovou listinou. Žalobci jsou přesvědčeni o tom, že měřičský náčrt z roku 1968 je s vysokou pravděpodobností zakreslením užívacího stavu manželů M., který však nemusel odpovídat přídělové listině (což dokládá i způsob značení nové hranice, který byl používán pro značení dřevěného plotu v terénu).
- l) k výše uvedenému zákresu užívacího stavu žalobci podpůrně odkazují také přímo na zápis PVZ 32/1968, kterým je zapisován do katastrálního operátu měřičský náčrt, přičemž ve sloupci označeném jako „*Jméno (název) – adresa (sídlo) uživatele – vlastníka organizace*“ jsou uvedeni manželé M., dále 2) ve sloupci označeném jako „*Číslo položky pol. náčrtu nebo geometrického plánu*“ na stejném řádku jako položka dle bodu 1), je uvedeno číslo 2, které odpovídá položce na měřičském náčrtu, současně ve sloupci označeném jako „*Druh a číslo listiny, označení důvodu změny*“ je na stejném řádku jako

položka dle bodu 1) uvedeno „*Zaměření hranice užívání*“. Tedy přímo v provedeném zápisu je uvedeno, že se jedná o pouhé zaměření hranice užívání, není zde však žádná zmínka o tom, že by se jednalo o zákres přídělů č. 10 dle přídělové listiny. S ohledem na výše uvedené nebyl odůvodněn zápis pozemku parc. č. X, na list vlastnictví manželů M. v roce 1969, když přídělová listina neodkazovala na měřičský náčrt, takové spojení ze žádného podkladu nevyplývalo. Měřičský náčrt nelze spojovat s přídělovou listinou, přesto však takový zápis byl na list vlastnictví manželů M. proveden. Takový zápis pak je zjevným pochybením pracovníka katastrálního úřadu.

- m) podkladem pro výše uvedený zápis byla pravděpodobně listina ze dne 6. 5. 1963, kterou manželé M. potvrzují, jaké pozemky mají ve svém vlastnictví. Nicméně takovou listinu je nutno vždy vykládat v kontextu s řádnou podkladovou listinou, která zakládala vlastnictví manželů M. a touto listinou je v tomto případě pouze přídělová listina (jak ostatně potvrzuje katastrální úřad, resp. žalovaný, ve svém rozhodnutí). Přídělová listina neobsahovala pozemky tak, jak jsou popsány ve výše uvedeném potvrzení manželů M. Potvrzení manželů M. nelze bez přídělové listiny považovat za podkladovou listinu.
- n) současně dle názoru znalce je více než pravděpodobné, že příděl č. 10 z přídělové listiny bude odpovídat zákresu položky č. 10 v mapě bývalé pozemkové držby podle posledního dochovaného stavu přídělového operátu, tj. je více než pravděpodobné, že se jedná o geometrické a polohové určení přídělů č. 10 dle přídělové listiny.
- o) znalec dále uvedl, že předmětný podíl má tvar a rozměr (geometrické určení) v poměru stran 3,5 : 1, oproti tomu měřičský náčrt má u základních rozměrů poměr prakticky 1:1. Dle závěru znalce je tedy jasné, že zápis z Měřičského náčrtu neodpovídá přídělům č. 10, neboť linie s mírou 41.10 je již mimo geometrické, ale i polohové určení přídělů č. 10. Znalec se vyjádřil tak, že pokud by měl být prověřen soulad mezi přídělovou listinou a stavem k roku 2019, bylo by vhodné znalecké zkoumání, přičemž účelem by byla rekonstrukce geometrického určení přídělů 10, přičemž je důležité vědět s jakou přesností rekonstrukce je možná. Zde je limitující měřítko mapy grafického přídělů, jež činí 1 : 5 000. Je více než pravděpodobné, že nelze rekonstrukci provést s lepším výsledkem než 1 m v terénu. Do toho navíc vstupuje fakt, kdy mapa grafického přídělů vznikla generalizací mapy v měřítku 1 : 2880, jež je pravděpodobně uložena na katastrálním pracovišti a navíc je na zvážení, zda by v daném případě nebylo žádoucí zkoumat i kvalitu této mapy, pravděpodobně mapy bývalého pozemkového katastru. S ohledem na výše uvedené se jedná o odbornou otázku, která by měla být předmětem samostatného odborného posouzení, přičemž z podkladových listin je dle sdělení znalce rekonstrukce přídělů č. 10 možná. I bez provedení potřebné rekonstrukce je však již nyní zjevné, že geometrické a polohové určení přídělů č. 10, které je zakresleno v mapě bývalé pozemkové držby podle posledního dochovaného stavu přídělového operátu, je odlišné od měřičského náčrtu z roku 1968.
- p) žalobci k výše uvedenému podpůrně odkazují na původní mapové podklady, ze kterých je zjevné, že nemohlo dojít k zákresu přídělů č. 10 do katastrální mapy dle výše uvedeného výsledku měřičské činnosti - mapy bývalé pozemkové držby podle posledního dochovaného stavu přídělového operátu.
- q) žalobci jsou tak přesvědčeni o tom, že pracovník katastrálního úřadu při zápisu v roce 1968, stejně jako při zápisu v roce 1969, nerespektoval tehdy platné právní předpisy, tj. zákon č. 22/1964 Sb., a zejména vyhl. č. 23/1964, a to konkrétně ust. § 6 odst. 2 této vyhlášky, dle které byl pro zápisy reálně oddělené části nemovitosti vyžadován výsledek měřičské činnosti. Žalobci jsou dále toho názoru, že takovým potřebným výsledkem

měřičské činnosti je v případě přidělové listiny pouze mapa bývalé pozemkové držby podle posledního dochovaného stavu přidělového operátu, a ne měřičský náčrt z roku 1968, jak se mylně domnívá katastrální úřad, resp. žalovaný.

- r) co se týče zápisu v roce 1988 na základě záznamu podrobného měření změn č. 117, který dle sdělení katastrálního úřadu, resp. žalovaného, byl vyhotoven pro obnovu hranice z přidělového operátu, byly v evidenci nemovitostí z původní parcely č. X o výměře 1 416 m² odděleny parcely č. X o výměře 810 m² a č. X o výměře 606 m². V roce 1988 tak bylo zjištěno, že měřičský náčrt nelze spojovat s přidělovou listinou, protože došlo k obnově přidělu. V podkladech k provedenému zápisu však zcela absentuje jakákoliv podkladová listina, stejně jako výsledek měřičské činnosti (ZPMZ č. 117 nelze za takový považovat). Tento zápis zcela přesahoval pravomoci katastrálního úřadu, stejně jako nesplňoval žádnou tehdy platným zákonem katastrálnímu úřadu stanovenou povinnost k provádění změn, kterými jsou dotčena vlastnická práva osob (zejména pak souhlasné stanovisko těchto osob jako podkladová listina). Zápis na základě ZPMZ č. 117 je s ohledem na výše uvedené nezákonný. Katastrální úřad měl v roce 1988 postupovat tak, že obnovu přidělu měl provést rekonstrukcí z listin, které měl k dispozici a dotýkaly se předmětné problematiky, tj. přidělové listiny a kopie mapy bývalé pozemkové držby podle posledního dochovaného stavu přidělového operátu, která obsahuje jako jediná zákres přidělu č. 10. S ohledem na výše uvedené je předmětný zápis v roce 1988 zjevným pochybením pracovníka katastrálního úřadu. Ze ZPMZ č. 117 je však zjištělné, že manželé P. užívali více, než měli ve vlastnictví, což potvrzuje jak obsah měřičského náčrtu, který evidoval užívací stav, tak poznámka v ZPMZ č. 117 o tom, že uživatelé pozemku parc. č. X jsou manželé P. (kteří nabyli všechny pozemky po manž. M.), ale vlastníkem tohoto pozemku je státní statek.

6. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí. V něm rekapituluje, že v k. ú. x byla od roku 1834 platnou mapou mapa stabilního katastru v sáhovém měřítku 1:2880 v souřadnicovém systému stabilního katastru (dále jen „S-SK“; systém Svatý Štěpán), která sloužila jako základní podklad pro provedení obnovy katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací (dále jen „SGI“) v r. 2000 podle tehdy platného § 13 odst. 1 písm. b) zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (dále jen „ZKN“), a tehdy platné katastrální vyhlášky č. 190/1996 Sb. Z katastrální mapy se pak získával jen ten platný obsah, který nebyl zobrazen v mapě pozemkového katastru. Platnost obnoveného katastrálního operátu byla vyhlášena ke dni 28. 11. 2000 a jeho výsledkem byla KM-D vyhotovená v S-SK, která i nadále zůstala ostrovní mapou vymezenou daným katastrálním územím. Při tvorbě původní KM-D byly souřadnice všech lomových bodů vlastnických hranic parcel parc. č. X, parc. č. X, včetně všech okolních parcel určeny tzv. vektorizací rastru katastrální mapy, resp. evidence nemovitostí. Z mapy bývalého pozemkového katastru a ze soutisku rastrového obrazu mapy bývalého pozemkového katastru a s mapou KM-D jednoznačně vyplývá, že zobrazení pozemku parc. č. st. X je totožné s jeho zobrazením v KM-D. Pokud ovšem nesoulad v zobrazení pozemku parc. č. st. X se skutečným geometrickým a polohovým určením stavby č. ev. x v terénu panuje již od doby bývalého pozemkového katastru, který je nyní již archiválií, a který se v důsledku překreslení mapy pozemkového katastru přenesl do bývalé evidence nemovitostí (viz kopie historických map a map bývalé evidence nemovitostí) a dále pak do katastru nemovitostí, není katastrální úřad nadán pravomocí tyto nesoulady bez příslušných listin a bez součinnosti s vlastníky opravit

postupem podle ustanovení § 36 katastrálního zákona, i když další změna (měřický náčrt z r. 1968) navazovala na toto „nesprávné“ zobrazení v mapě. Jelikož při obnově katastrálního operátu přepracováním byly využívány pouze rozsáhlé geometrické plány, přičemž v rámci řízení opravě chyby byly zjištěny diskrepance v geometrickém určení pozemků parc. č. X a parc. č. X, vyhotovil proto katastrální úřad neměřický záznam č. 782 (ve spise založeno pod poř. č. 23), na jehož základě zpřesnil jejich geometrické určení v KM-D s využitím výsledků měření dokumentovaného v náčrtu z roku 1968. V průběhu řízení o opravě chyby v katastrálním operátu byla v k. ú. x provedena změna souřadnicového systému ze S-SK (mapy KM-D platné od 28. 11. 2000) na souřadnicový systém Jednotné trigonometrické sítě katastrální (dále jen „S-JTSK“) v letech 2015 až 2017. Výsledkem změny souřadnicového systému je katastrální mapa digitalizovaná („KMD“) vedená v S-JTSK. Změna souřadnicového systému katastrální mapy jako státního mapového díla velkého měřítka (§ 3 odst. 1 katastrální vyhlášky) se provádí za účelem zavést na celém území České republiky jednotný geodetický referenční systém, kterým je souřadnicový systém JTSK [§ 2 odst. 1 písm. c) nařízení vlády č. 430/2006 Sb., o stanovení geodetických referenčních systémů a státních mapových děl závazných na území státu a zásadách jejich používání]. Podle § 5 odst. 1 citovaného nařízení vlády je možné souřadnicové systémy stabilního katastru používat při správě a vedení státního mapového díla do doby nahrazení tohoto systému souřadnicovým systémem JTSK. Při změně souřadnicového systému již existujících KM-D (nejedná se o obnovu katastrálního operátu), vyhotovených podle dřívějších předpisů v souřadnicových systémech stabilního katastru v metrickém vyjádření do S-JTSK je pro určení souřadnic lomových bodů vlastnických hranic základním podkladem vyrovnaný nebo souvislý rastr mapy pozemkového katastru. Z katastrální mapy nebo jiných využitelných podkladů se pak získává jen ten platný obsah, který není zobrazen v mapě pozemkového katastru. Jiné využitelné podklady pak zahrnují původní výsledky zeměměřických činností (dokumentace o vytyčení hranice pozemku a geometrické plány, které byly přílohou listin pro zápis do katastru, polní náčrty), ve kterých byly souřadnice lomových bodů již určeny v S-JTSK, popřípadě lze jejich přepočít do S-JTSK provést z dochovaných a použitelných výsledků zeměměřických činností. Vektorizace rastrového souboru mapy pozemkového katastru nebo mapy evidence nemovitostí se využije v případě, že k hranicím parcely nejsou k dispozici žádné využitelné původní výsledky zeměměřických činností a platným geometrickým určením je jen zobrazení v mapě katastru nemovitostí nebo v některé mapě předchozí pozemkové evidence (pozemkový katastr, evidence nemovitostí atd.). Tyto mapové podklady pro provedení změny souřadnicového systému se u autorizovaného skenovacího pracoviště, kterému Český úřad zeměměřický a katastrální udělil atest pro kartometrické skenování, naskenují s požadovanou přesností, která činí 0,10 mm nebo 0,16 mm. Takto získaný rastrový soubor se prostřednictvím zaměřených tzv. identických bodů rozložených pravidelně po celém katastrálním území připojí (transformuje) do souřadnicového systému JTSK (kopie transformačního klíče je založena ve spise). Tímto postupem se snižuje případná deformace zobrazení hranic parcel v předchozí mapě pozemkového katastru, která má vliv i na výměry parcel, které jsou údajem odvozeným z obrazu pozemku v zobrazovací rovině (katastrální mapě) evidovaným v katastru nemovitostí. Změněný katastrální operát v k. ú. x se stal ke dni 11. 12. 2017 součástí Informačního systému katastru nemovitostí (dále jen „ISKN“).

V návaznosti na změnu souřadnicového systému katastrální mapy provedl katastrální úřad opětovnou kontrolu správnosti zobrazení hranice mezi pozemky parcelní č. X a X

a kontrolu správnosti zobrazení pozemku parcelní č. st. X v platné KMD. K ověření správnosti zobrazení vlastnické meze pozemky parc. č. X a parc. č. X byl využit měřický náčrt z r. 1968. Přitom z výpočetního protokolu je evidentní, že testované délky uvedené v náčrtu měřené v terénu nepřekročily mezní rozdíly mezi délkami vypočtených ze souřadnic JTŠK, mimo měřické přímky určené body č. 4003 a č. 997-1262, kde bylo zjištěno jeho překročení o 6,51 m. Porovnání kontrolních oměrných určených z mapy bývalého pozemkového katastru pomocí digitálního planimetru s délkami vypočtenými ze souřadnic lomových v S-JTŠK nebyla rovněž zjištěna chyba v zobrazení pozemku parc. č. st. č. x v KMD. Ani v jednom případě nebylo zjištěno překročení mezního rozdílu délek vypočteného podle bodu 13.2 přílohy katastrální vyhlášky mezi délkami zjištěnými v mapě bývalého pozemkového katastru a KMD.

K vyloučení chyby v zobrazení hranic parcel v mapě bývalého pozemkového katastru a KMD v předmětné lokalitě (především parcely parc. č. st. X) provedl katastrální úřad rovněž kontrolní transformaci rastru mapy bývalého pozemkového katastru a porovnal se zobrazením hranic v KMD. Podle ustanovení § 75 katastrální vyhlášky je-li změnu potřeby zobrazit a navázat na polohopisný obsah katastrální mapy, která není v S-JTŠK, měření se připojí s ohledem na rozsah zaměřované změny na dostatečný počet podrobných bodů v terénu jednoznačně identifikovatelných a zobrazených v katastrální mapě (identické body). Pro připojení měření na identické body platí, že zaměřované podrobné body musí být uvnitř kružnice se středem v polovině spojnice navzájem nejvzdálenějších identických bodů, jejíž poloměr je roven třem čtvrtinám délky takové spojnice.

Uvedené podmínky vztahující se na polohu změny vůči identickým bodům, se plně vztahují také na ověření správnosti zobrazení hranic v KMD v porovnání s hranicemi v mapě bývalého pozemkového katastru, která není vedena v S-JTŠK. Pro ověření správnosti zobrazení hranic v KMD byly vybrány 3 identické body 997-786, 997-845 a 997-1262. Ve všech případech se jednalo o identické body, kterým jsou rohy budov. Všechny lomové body vlastnické hranice mapy bývalého pozemkového katastru v předmětné lokalitě se nachází uvnitř kružnice vytvořené podle výše uvedeného pravidla. Přesnost transformace na identické body se posuzuje pomocí střední souřadnicové chyby, která v tom to případě dosáhla hodnoty 0,6 m a splňuje kritérium přesnosti stanovené katastrální vyhláškou pro měřítko mapy pozemkového katastru 1:2880, tzn. že nepřesáhla hodnotu mezní souřadnicové chyby, v daném případě 1 m.

Výše uvedené je patrné rovněž ze soutisku platné katastrální mapy (KMD) a zpřesněného rastru mapy bývalého pozemkového katastru a soutisku KMD vedené v S-JTŠK a KMD vedené v S-SK, ze kterých nevyplývají žádné diskrepance v zobrazení vlastnických hranic.

Orgány činné v zeměměřictví působí pouze jako evidenční orgány, které jsou vázány podklady založenými v katastrálním operátu, ze kterých musí vycházet a evidovat je v tomto stavu, dokud nejsou dotčeny změnou, doloženou právními listinami. Nepřísluší jim tedy a ani nemohou autoritativně určovat a měnit skutečný průběh vlastnických hranic v terénu a měnit ji.

Ve vztahu k vedenému řízení ZDŘ-18/2016-811 žalovaný uvádí, že podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. e) katastrálního zákona, jsou součástí katastrálního operátu rovněž protokoly o záznamech pro další řízení (ZDŘ), která jsou ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 písm. f) katastrálního zákona obsažena v katastru (zapsána na LV) pouze jako upozornění týkající se nemovitostí, a to v případě pokud jiný právní předpis stanoví povinnost vyznačit je

v katastru nebo jsou potřebná pro správu katastru. Taxativní přehled upozornění a jaké údaje se u nich v katastru evidují, je uveden v ustanovení § 21 katastrální vyhlášky, konkrétně odkaz na evidenci ZDŘ v katastru jako upozornění je uveden v § 21 odst. 1 písm. c). V této souvislosti je vhodné poukázat na část druhou katastrálního zákona, ve které jsou upraveny zápisy do katastru týkající se práv, které se provádějí vkladem, záznamem nebo poznámkou, přitom vklad je zápis do katastru, kterým se zapisují věcná práva, práva ujednaná jako věcná práva, nájem a pacht. Záznam je zápis do katastru, kterým se zapisují práva odvozená od vlastnického práva. Poznámka je zápis do katastru, kterým se zapisují významné informace týkající se evidovaných nemovitostí nebo v katastru zapsaných vlastníků a jiných oprávněných. Z výše uvedeného je zcela zřejmé, že zápis v ZDŘ nelze v žádném případě považovat za řízení, které by mělo jakýkoliv vliv na probíhající řízení o opravě chyby v katastrálním operátu a na probíhající odvolací řízení, tudíž nemůže být považováno ani vyhodnoceno jako řízení o předběžné otázce, nebo obráceně řízení o opravě chyby jako řízení o předběžné otázce ve vztahu k ZDŘ, na kterém by záviselo ve výsledku rozhodnutí vydané ve věci opravy chyby katastrálním úřadem, potažmo rozhodnutí vydané v odvolacím řízení. Zápisy v ZDŘ se netýkají zápisu práv, jde pouze o upozornění na zjištěné nesoulady katastrálního operátu oproti skutečnému stavu zjištěné především při revizi nebo obnově katastrálního operátu, které jsou podkladem pro další řešení těchto nesouladů v řízeních V (řízení o vkladech práv do katastru) nebo řízeních Z (podání zapisována záznamem nebo poznámkou) a slouží pouze k zaznamenání průběhu jejich projednávání. Z výše uvedených důvodů, považuje námitku žalobců, že řízení ZDŘ nebylo přerušeno, za zcela irrelevantní. V ZDŘ-18/2016-811 je evidován katastrálním úřadem zjištěný nesoulad zobrazení parcely parc. č. st. X se skutečným geometrickým a polohovým určením stavby č. ev. x v terénu, přitom podle zápisu na LV X je tato stavba součástí pozemku parc. č. st.X. Zápis nesouladu do ZDŘ byl proveden při provádění částečné revize katastru, která probíhala od září r. 2016 do ledna r. 2017 v rámci změny souřadnicového systému S-SK na S-JTSK. Přitom cílem revize katastru je ověřit skutečný stav a porovnat s údaji katastru a případně projednat zjištěné nesoulady, především týkající se staveb, s vlastníky a sjednat možnost nápravy, přitom cílem revize není nahradit nové mapování, při kterém se zjišťuje rovněž průběh hranic a stabilizace lomových bodů hranic ani zpřesňování geometrického a polohového určení nemovitostí. Jak již bylo zmíněno, katastrální úřad provedl částečnou revizi podle projektu změny souřadnicového systému KM-D (převod na KMD) č. OO- 4/2015-811 ze září 2016 v rozsahu daném § 43 odst. 5 písm. a), g) a i) katastrální vyhlášky v platném znění do 31. 3. 2017, tj. zaměřil se pouze na hranice katastrálního území, ověřil vlastníky a údaje vztahující se k nim evidovaných v katastru a místní a pomístní jména. Tzn., že předmětem revize katastru nebyl průběh vlastnických hranic pozemků.

7. Osoba zúčastněná na řízení se k žalobě nevyjádřila.

C.

8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

9. Při posouzení věci vycházel krajský soud z ustálené judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví, týkající se opravy chyb v katastrálním operátu, zejm. ve vztahu k proběhlým obnovám katastrálního operátu.
10. Žalobci se dovolávají rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2013 č. j. 7 As 131/2012-32, Sb. NSS č. 2902/2013, www.nssoud.cz, a v něm obsaženého závěru, podle něhož stáří podkladů, s nimiž není zakreslení v souladu, nehraje roli. Vytrhávají ovšem tento závěr z kontextu tehdy posuzované věci, ve které bylo i mezi všemi účastníky správního řízení zcela nesporné, kudy má hranice mezi pozemky správně vést, přičemž tato nesporná skutečnost byla v souladu s nezpochybněným správným původním výsledkem zeměměřické činnosti, podle něhož bylo možno správnou hranici vyznačit i v době řízení o opravě. V nyní posuzované věci se ze správního spisu nepodává, že by hranice pozemků byla nejen žalobci, ale i vlastníky sousedních pozemků, které by byly požadovanou opravou dotčeny, učiněna nespornou. Už jen to odlišuje nyní posuzovaný případ od odkazované věci, tzn. rozhodnutí vydané v odkazované věci je v nyní posuzovaném případě neaplikovatelné.
11. Naopak Nejvyšší správní soud v případech podobných nyní posuzované věci dlouhodobě, stabilně a neměnně judikuje, že oprava chyby v katastrálním operátu připadá v úvahu jen u katastrálního operátu aktuálního (používaného). Řízením o opravě chyby nelze opravovat chyby dřívějšího (dnes již archivního) operátu. K nahrazení dosavadního katastrálního operátu novým pak dochází při obnově katastrálního operátu podle § 46 a násl. katastrálního zákona, dříve podle § 13 a násl. ZKN (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008 č. j. 1 As 46/2008-134, ze dne 26. 1. 2012 č. j. 7 As 148/2011-95 či ze dne 30. 6. 2014 č. j. 4 As 16/2014-65, Sb. NSS 3105/2014, vše www.nssoud.cz).
12. V nyní posuzované věci tedy nelze přehlížet, že v k. ú. x proběhla v r. 2000 obnova katastrálního operátu přepracováním (což je dokonce mezi účastníky nesporné).
13. Podle § 17 odst. 2 ZKN účinného v r. 2000 dnem vyhlášení platnosti obnoveného katastrálního operátu se dosavadní katastrální operát stává neplatný, a nadále se používá obnovený katastrální operát. Vybrané části neplatného katastrálního operátu mají trvalou dokumentární hodnotu a jsou archiváliemi.
14. Z žaloby jednoznačně vyplývá, že žalobci tvrzená chyba neměla nastat v době od 28. 11. 2000 (vyhlášení platnosti obnoveného katastrálního operátu) do vydání napadeného rozhodnutí žalovaného, ale v době před 28. 11. 2000 (v letech 1968 a 1988). Argumentace žalobců tedy směřuje nikoli proti aktuálnímu katastrálnímu operátu, ale proti jeho podkladům (katastrální mapě a mapě evidence nemovitostí z doby před 28. 11. 2000). Tyto podklady jsou však dnes již (jen) archiváliemi.
15. Bylo na žalobcích či jejich předchůdcích (kteří pozemky vlastněné dnes žalobci vlastnili v r. 2000), aby námitkami a dalšími právními prostředky napadli obnovení katastrálního operátu (postupem podle § 16 odst. 3, 4 ZKN). Tehdejší jejich pasivitu již nelze v současnosti v řízení o opravě chyby dohánět.
16. Uvedený závěr zcela vylučuje argumentaci užitou žalobci v žalobě a je z něj i zřejmé, že ani porušení povinností jinými vlastníky ani řízení vedené pod č. j. ZDR-18/2018-811 ho nemohou zvrátit. S ohledem na tento závěr není pro rozhodnutí v této věci třeba se

detailně vyjadřovat k veškeré žalobní argumentaci, ze stejného důvodu soud zamítl i důkazní návrhy žalobců k těmto otázkám.

17. Toliko na okraj krajský soud dodává, že ani v případě, že by byla hranice mezi žalobci a vlastníky ostatních dotčených pozemků nesporná, nebylo by možno v současnosti provést zápis do katastru nemovitostí podle měřického náčrtu z r. 1968. Ten je totiž - jak již bylo uvedeno - zmatečný nejméně v tom, že slučuje v jeden bod jednak roh stavby č. ev. x, jednak roh pozemku parc. č. st. X. Jak je však opět nesporné, tyto rohy ve skutečnosti v témže bodě nejsou. Uvedený měřický náčrt tedy dnes nemůže být způsobilým podkladem pro provedení zápisu do katastru nemovitostí.
18. Z uvedených důvodů krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

D.

19. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšný žalovaný se u dnešního jednání náhrady nákladů řízení vzdal.
20. O náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 5 s. ř. s., když žádné z těchto osob soud v řízení žádnou povinnost neuložil a neshledal ani žádný důvod zvláštního zřetele hodný, který by přiznání náhrady nákladů řízení kterékoliv z těchto osob odůvodňoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 6. prosince 2019

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu